

DOMACY (1) ai

domacy (1), [**domaczy**].

o jasne, a pochylone.

sg *N m* domący. ◊ [*pl N subst* domącz(e)].

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI w.

1. *Rodzimy, swojski, ojczysty*: Vernaculus mos, id est, domesticus, Domaci tey ziemie á kráiny obyczay. *Mącz* 485b.

2. [*Domowy, należący do gospodarstwa*:

Wyrażenie: »bydlątko domacze«: Kościół Boży/ krolestwo Duchowne Pána Krystufowe/ ieft zwołáne słowem Bożym á spráwą Ducha święthego/ z ludzi státecznych/ skromnych iáko owieczki/ powolnych iáko bydlątká domacze/ cichych iáko Báránkowie *GilPos* 274 (*Linde*).]

Synonimy: 1. *ojczysty, swojski*.

Cf **DOMOWY**